

Tịch chủ - Đổi mới - Chất lượng cao

ĐẶC SAN KỶ NIỆM 50 NĂM THÀNH LẬP TRƯỜNG ĐẠI HỌC MỎ - ĐỊA CHẤT

15/11/1966 - 15/11/2016

11

16

MỤC LỤC

THƯ NGỎ **3**

TIN TỨC - SỰ KIỆN **6**

TIÊU ĐIỂM **12**

Tự hào - phát triển 50 năm Đảng
bộ Trường Đại học Mỏ - Địa chất **12**

Người đánh thức tiềm năng
trong lòng đất **16**

Nhìn nhận vị thế các ngành
thuộc lĩnh vực trắc địa - bản đồ
Trường Đại học Mỏ - Địa chất **20**

Học ngành mỏ, làm đúng nghề
lương ngàn đô, đi nhiều
vùng đất mới **24**

Những điều nhớ mãi **27**

Tuổi trẻ Việt Nam thổi bùng ngọn
lửa thiêng dầu khí **32**

Năng động, sáng tạo là động lực
phát triển bền vững **36**

Khám phá bí ẩn lòng đất
bằng máy tính **41**

Sức trẻ, khát vọng vươn tới
tầm cao mới **44**

Những nỗ lực bảo vệ
môi trường tự nhiên **47**

Xu hướng phát triển các khoa học
Trái đất trên thế giới và cách tiếp
cận của Trường Đại học
Mỏ - Địa chất **50**

Là sinh viên chương trình tiên tiến
và những trải nghiệm đáng nhớ **55**

Lý tưởng sống là "ngọn đèn chỉ
đường" cần được đắp bồi, khích lệ **59**

HỒI ỨC - NHÂN VẬT
62 Cây sỏi vượt gió mưa

66 Ký ức của các cựu sinh viên về
Khoa Khoa học cơ bản Trường
Đại học Mỏ - Địa chất

72 Những kỷ niệm ra biển

77 Về Hà Nội, thầy - trò và
những cố gắng lớn lao

80 Ký ức về người thầy
truyền ngọn lửa đam mê

84 "Về đại học Mỏ - Địa chất, tôi như
hạt mầm được ném xuống đất"

88 Những năm tháng
không thể nào quên

92 Những người thầy đáng kính
trong bộ môn toán của tôi!

95 Từ sinh viên Trường ĐH Mỏ - Địa
chất trở thành một doanh nhân
tiêu biểu thời hội nhập

98 Học tập là ước mơ và đam mê!

102 HUNG TRONG TÔI

112 TRANG VĂN NGHỆ

120 THÔNGIỆP HUNG

Chịu trách nhiệm xuất bản PGS. TS Lê Hải An
Bí thư Đảng ủy
Hiệu trưởng

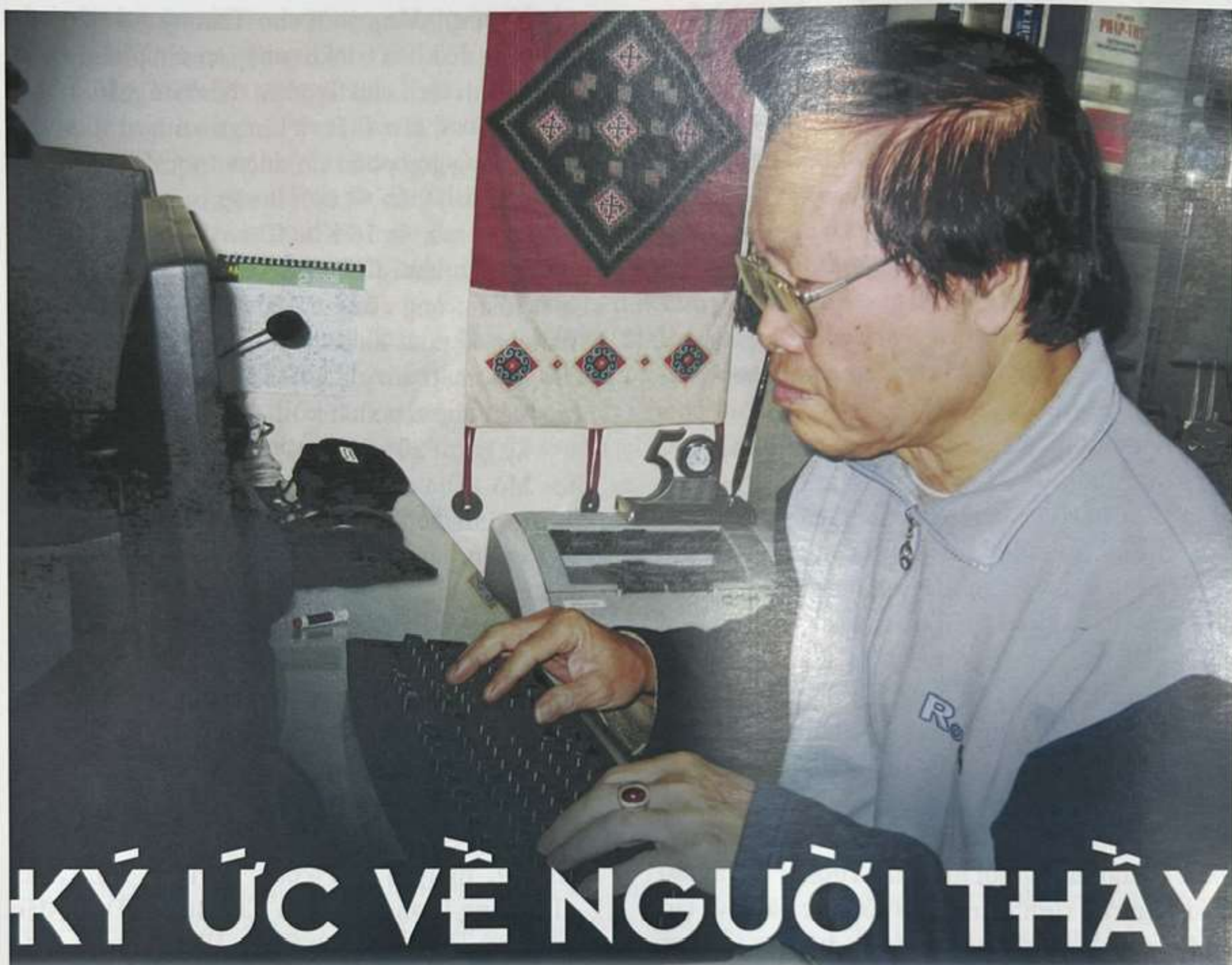
Chịu trách nhiệm nội dung PGS. TS Bùi Xuân Nam
Phó Bí thư Đảng ủy
Phó Hiệu trưởng

Phụ trách biên tập TS. Nguyễn Thị Phương
Trưởng Phòng CTCT - Truyền thông
CN. Phạm Thị Thu Hương
CV Phòng CTCT - Truyền thông

Thư ký Phạm Thị Thu Hương

Thiết kế Bạch Quả

Ảnh Được cung cấp bởi các đơn vị, cán
viên chức, sinh viên Trường và nhà
vật trong bài viết

KÝ ỨC VỀ NGƯỜI THẦY TRUYỀN NGỌN LỬA ĐAM MÊ

PGS. TS Bùi Xuân Nam

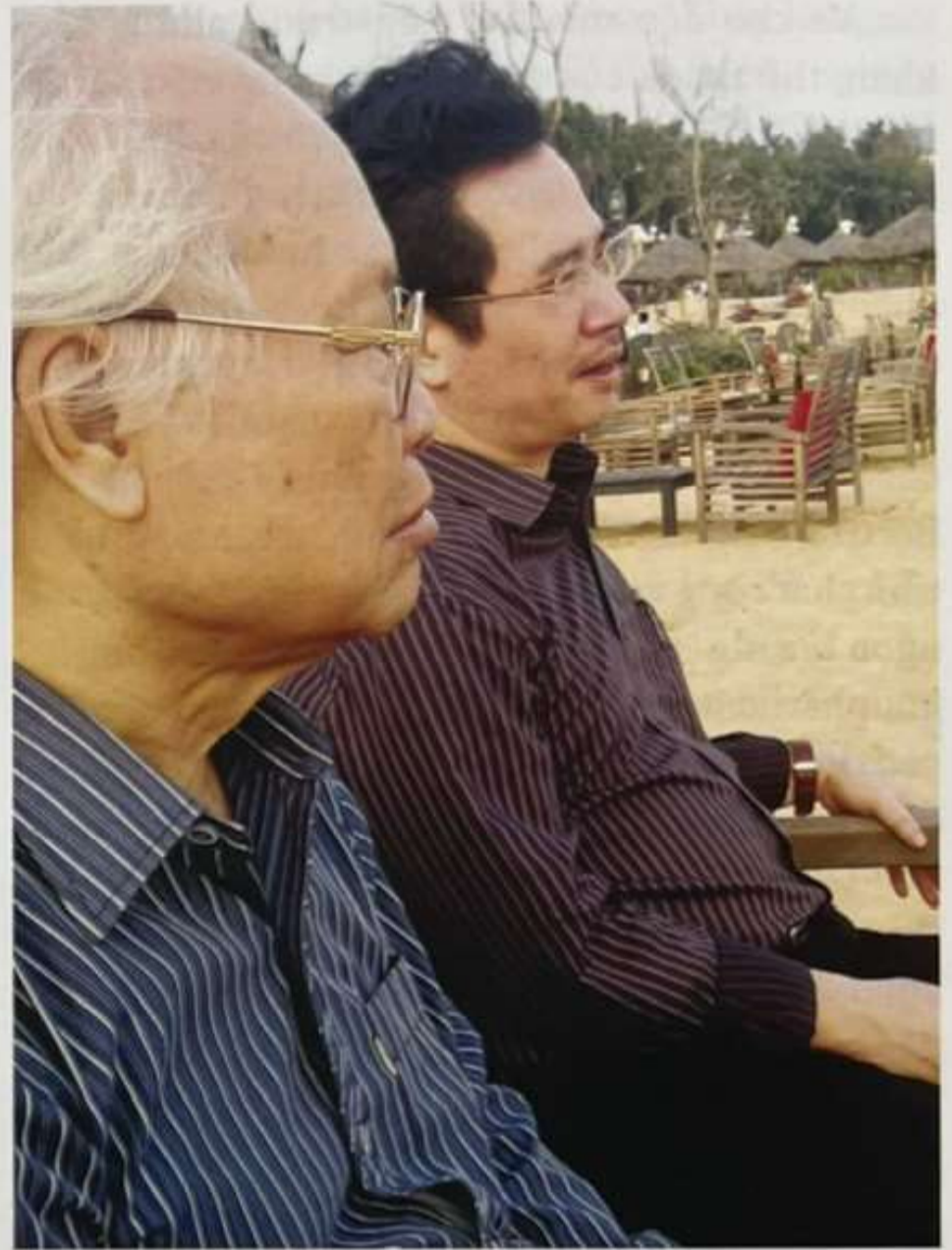
Phó Hiệu trưởng Trường Đại học Mở - Địa chất

Có những đêm, khi những lặng yên của thình không lắng chìm dần vào bóng tối, ngồi miệt mài lật giở từng cuốn sách, từng trang giáo án, lòng tôi không khỏi những trăn trở, suy tư. Những ý nghĩ cứ nối dài ra với biết bao mảnh ghép kỷ niệm chắp nối, về đời, về nghề, về tôi, về những con người xung quanh tôi, xa xôi và gần bó, quá khứ và hiện tại, tương lai, và sau tất cả là những người đi trước, những người thầy đã nâng bước, đã dìu dắt, đã khơi nguồn cho niềm đam mê khoa học của tôi, để có tôi của ngày hôm nay, tròn đầy. Một trong những bóng hình ấy, tâm hồn ấy, ngọn lửa đam mê ấy, chính là Thầy - PGS. TS. NGUYỄN HỒ SĨ GIAO.

Cho đến tận bây giờ, đối với tôi, khi nhắc đến Thầy, bao giờ cũng là sự ngưỡng mộ, sự trân trọng, sự tri ân sâu sắc, mỗi tiếng gọi “Thầy” trong tôi đều rất đỗi thân thương. Thầy là tấm gương cho biết bao nhiêu thế hệ học trò, từ lời ăn, tiếng nói, từ phong cách làm việc, từ sự tận tụy với trò, với nghề, từ chính cả những khó khăn mà một người con xứ Nghệ như Thầy đã từng ngày trải qua. Để rồi, Thầy đã rèn luyện cho mình một nghị lực mạnh mẽ mà không phải ai cũng có được. Chính nghị lực ấy đã giúp Thầy vượt qua những khó khăn, vất vả của tuổi thơ và cũng bởi nghị lực ấy, là hành trang đi theo suốt cuộc đời, gồng gánh những gian nan để cho tới hôm nay, Thầy chưa bao giờ là người chịu khuất phục.

Ấn hiện trong những ký ức ngày thơ ấu, những ngày theo gia đình sơ tán tại Phổ Yên - Thái Nguyên, gia đình tôi may mắn trở thành những người hàng xóm thân thiết của Thầy (khi ấy tôi vẫn luôn vui vẻ gọi tên bác Giao). Tôi vẫn luôn nói với cha của mình rằng: với con, bác Giao như một thần tượng, về nghị lực, nhân cách sống và tài năng khoa học. Không biết tự bao giờ, những câu chuyện của PGS. TS. NGUYỄN HỒ SĨ GIAO, những tâm sự chân tình của một bác hàng xóm - đáng - kính đã thấm sâu vào tâm khảm tôi, dần nuôi lớn trong tôi những khát khao, những quyết tâm mạnh mẽ, những ước mơ nhen nhóm về ngành mỏ, được hun đúc từ thế hệ cha anh, và được bồi đắp thêm từ “bác hàng xóm” Hồ Sĩ Giao.

Sau này, đứng trước quyết định lớn lao về việc lựa chọn ngành nghề, tôi đã không ngần ngại chọn Trường Đại học Mỏ - Địa chất, nơi cha tôi đang cống hiến từng ngày, từng giờ cho sự nghiệp giáo dục và đào tạo, và đặc biệt nơi đó, có “bác hàng xóm” yêu kính của tôi, và chính bản thân tôi lúc đó, cũng chưa hề biết rằng, bác sẽ là người Thầy mà cho đến tận bây giờ không chỉ là động lực cho tôi cố gắng, mà còn là người luôn

Hai thế hệ - một tâm nhìn

bên cạnh tôi, nâng bước, dìu dắt, chấp cánh ước mơ cho tôi, là người bạn đồng hành lớn lao của tôi trên con đường khoa học nhiều khó khăn, thử thách.

Năm 1996, đề tài khoa học có ý nghĩa đặc biệt trong quãng đời sinh viên của tôi, đánh dấu bước khởi đầu đáng nhớ của tôi khi bắt tay vào nghiên cứu khoa học, đã mang về giải thưởng VIFOTEC và nghiên cứu khoa học sinh viên của Bộ Giáo dục và Đào tạo cũng chính là đề tài được hướng dẫn bởi thầy Giao. Và cũng bắt đầu từ những ngày say mê học tập và nghiên cứu ấy, tôi lại có cơ hội được gần gũi với Thầy, được Thầy chỉ bảo, hướng dẫn tận tình, và được biết nhiều hơn về cuộc đời của một nhà giáo, một nhà khoa học. Đó là những tâm sự, những sẻ chia chân thành của một người Thầy.

HỒ ỨC - NHÂN VẬT

Và cho đến mãi sau này, trước những khó khăn, thử thách của cuộc sống, công việc, tôi lại nghĩ về Thầy, về những câu chuyện của Thầy như là một chân lý, một lẽ sống cho riêng mình.

Sống trong gia đình có hoàn cảnh rất khó khăn, không có điều kiện đi học, nhưng với ý chí tự lập, với khát khao được học tập và trưởng thành bằng con đường tri thức, năm 1956, Thầy Giao được tham gia khóa học sơ cấp địa chất của Bộ Công nghiệp. Vốn kiến thức chưa có nhiều, tính chất công việc lại vô cùng vất vả, nhưng bằng ngọn lửa nhiệt thành của tuổi trẻ, bằng những nỗ lực phấn đấu không ngừng nghỉ, Thầy cùng với các đồng nghiệp của mình dưới sự hướng dẫn của các chuyên gia Liên Xô (cũ) đã đặt nền móng cho Địa chất mỏ ngành Than Việt Nam. Những thành công đầu tiên ấy đáp bồi cho những khát khao được học tập, cống hiến của tuổi trẻ, cho đến năm 1966, Thầy tốt nghiệp trường Đại học Bách khoa, chuyên ngành Khai thác mỏ với tấm bằng loại ưu và trở thành một trong những giảng viên đầu tiên của Bộ môn Khai thác lộ thiên thuộc Khoa Mỏ của Trường Đại học Mỏ - Địa chất. Thầy từng tâm sự, đó là những ngày tháng cực kỳ khó khăn không chỉ với những cán bộ trẻ mà còn đối với các sinh viên của Trường. Những ngày tháng phải sơ tán với điều kiện sinh hoạt, học tập thiếu thốn đủ bề. Lớp học và bàn ghế đều được làm bằng tre nứa, bữa ăn ngày thường chỉ có bột mì luộc hoặc sắn củ ăn cùng cá khô và rau muống. Bên cạnh những thiếu thốn về vật chất là những khó khăn gấp bội phần về

nhân lực: bộ môn Khai thác lộ thiên khi đó chỉ có 4 cán bộ giảng dạy đều là kỹ sư tốt nghiệp từ khoa Mỏ - Địa chất của trường Đại học Bách Khoa, trong đó có thầy Hồ Sĩ Giao. Nhưng khắc phục tất cả những khó khăn đó, các thầy vẫn miệt mài cống hiến. Cũng trong thời điểm này, các thầy đã biên soạn được những cuốn giáo trình đầu tiên mang tính kinh điển cho ngành mỏ mà cho đến tận bây giờ những tài liệu này vẫn còn nguyên giá trị.

Bất cứ khi nào kể về những ngày tháng đầy kỷ niệm khó quên đó với tôi, giọng Thầy cũng chứa đựng biết bao nhiêu cảm xúc. Thầy nói, những ngày tháng đó đã in dấu trong suốt cuộc đời giảng dạy và nghiên cứu khoa học của Thầy. Bởi mặc dù phải đối mặt với biết bao khó khăn như vậy nhưng Thầy đã được sống những năm tháng ý nghĩa nhất bên cạnh những đồng nghiệp có cùng lòng yêu nghề cháy bỏng, được cống hiến không mỗi mẹt và được chứng kiến những cây xanh của mình đến ngày đơm trái, đó là những thế hệ sinh viên của Trường Đại học Mỏ - Địa chất trưởng thành.

Thầy Hồ Sĩ Giao trong hội đồng chấm luận văn thạc sỹ chuyên ngành Khai thác mỏ năm 2005.

May mắn và cũng như một cơ duyên, đến kỳ làm đồ án tốt nghiệp, tôi đã được thầy Giao hướng dẫn. Dưới sự hướng dẫn tận tình của Thầy, tôi đã đạt điểm 10 tuyệt đối trong Lễ bảo vệ đồ án tốt nghiệp của mình. Sau này, Thầy lại tiếp tục là người hướng dẫn khoa học cho tôi khi làm luận văn thạc sĩ và định hướng nghiên cứu cho luận án tiến sĩ của tôi được thực hiện và bảo vệ xuất sắc tại Trường Đại học Kỹ thuật Bergakademie Freiberg (CHLB Đức). Và để có được ngày hôm nay, chắc hẳn tôi phải nói cảm ơn Thầy rất nhiều, mặc dù biết rằng chỉ thế thôi thì không bao giờ là đủ. Hạnh phúc và hãnh diện nhất là mỗi khi Thầy nhắc đến chúng tôi với ánh mắt trìu mến và chan chứa niềm vui, những đứa con trưởng thành từ chiếc nôi Thầy dìu dắt. Giờ đây, cùng với tôi, đã có biết bao thế hệ sinh viên chuyên ngành Khai thác mỏ lộ thiên tốt nghiệp, trưởng thành trên mọi nẻo đường của Tổ quốc. Thầy luôn lấy đó là niềm tự hào, vinh quang không chỉ là của Thầy mà còn của cả một thế hệ giảng viên đầu tiên đã dùng chính trí tuệ uyên thâm và tình yêu mãnh liệt, nỗ lực vượt khó bền bỉ và quyết tâm phấn đấu hết mình cho tương lai để chăm lo, dạy dỗ cho biết bao nhiêu thế hệ học trò.

Và một điều đặc biệt của Thầy mà tôi luôn khâm phục và ấn tượng. Đó chính là Thầy có một tình yêu và niềm tin vững chắc vào thế hệ trẻ. Đối với Thầy, những thành quả tri thức mà biết bao ấp ủ, miệt mài, tích lũy Thầy đạt được, đều cần được sẻ chia cho thế hệ sau, cho những người lấy khoa học làm niềm đam mê, làm mục đích phấn đấu. Tấm lòng ấy, tư tưởng ấy của một con người làm khoa học, không phải bất cứ ai cũng có được. Từ khi còn là sinh viên cho đến khi được ở lại làm cán bộ giảng dạy tại Bộ môn Khai thác lộ thiên, tôi cùng những đồng nghiệp của mình luôn được Thầy tận tình giúp đỡ, định hướng nghiên cứu chuyên sâu theo sở trường từng cá nhân, đồng viên chúng tôi tham gia biên soạn từng phần sách chuyên khảo, tham khảo

giáo trình, từng bài báo khoa học. Thầy là người ham đọc sách, ham học hỏi, tìm hiểu, nghiên cứu, Thầy thường tâm sự với tôi, Thầy rất muốn sẻ chia những tri thức quý giá được tích lũy trên từng trang sách đó đến với những người yêu nghề, say nghiên cứu như Thầy, đặc biệt là những người trẻ. Hẳn là bằng tình yêu và niềm say mê ấy đã thôi thúc Thầy viết thật nhiều sách, bởi đó cũng chính là cách tốt nhất để Thầy thỏa được ước muốn sẻ chia. Và đến tận bây giờ, khi đã tạm biệt với giảng đường, với bảng đen, phấn trắng, Thầy vẫn không ngừng viết, những cuốn sách chuyên khảo, tham khảo, giáo trình, những bài báo khoa học nối tiếp nhau ra đời mang theo cả sự nể vị, khâm phục của bất cứ ai bởi sức làm việc bền bỉ, dẻo dai của người thầy đã vào độ tuổi “xưa nay hiếm”.

Tôi viết những dòng này khi Trường Đại học Mỏ - Địa chất sắp kỷ niệm 50 năm tuổi, khi những cống hiến của biết bao thế hệ cán bộ, giảng viên Nhà trường đã gặt hái được những thành công nhất định và biết bao thế hệ học trò đã trưởng thành, góp sức mình xây dựng, bảo vệ Tổ quốc đẹp tươi. Tôi viết như một lời tri ân sâu sắc với người Thầy yêu kính, viết bằng niềm tin yêu vào ngày mai tươi sáng của Trường Đại học Mỏ - Địa chất, tôi viết vì biết rằng, dẫu ngày mai có thế nào thì Thầy, tôi và những thế hệ sau nữa sẽ còn tiếp tục gắn bó với ngôi trường này, sẽ sống trọn vẹn với chữ “Thầy” thiêng liêng, cao quý: **“Phấn đấu sống và làm việc sao cho: trong trường, trước mặt mình, học sinh gọi mình là Thầy, ngoài đời, sau lưng mình, học sinh vẫn gọi mình là Thầy”** là điều mà Thầy Giao - người - Thầy - của - tôi luôn tâm niệm.